

Билтен Храма светог великомученика Георгија у Бежанији

БЛАГОДАРНИК

у Београду,
Успење
2018.
бр. 05/18

УСПЕЊЕ ГОСПОДИНС

О православном поштовању пресвете Богородице

Од Апостолских времена па до наших дана, сви они који истински воле Христа, чествују ону која Га је родила, васпитавала и бринула се о Њему док је био дете. Ако је њу изабрао Бог Отац, сишао на њу Дух Свети, Бог Син се уселио у њу, био јој послушан у детињству и бринуо се о њој док је висио на крсту, није ли онда њу дужан да велича свако ко исповеда Свету Тројицу?

Још у току њеног живота на земљи другови Христови, Апостоли, указивали су велику пажњу и били веома привржени Мајци Господа, а нарочито еванђелист Јован Богослов који ју је, испуњавајући вољу њеног Божанског Сина, узео код себе и бринуо се о њој као о мајци, од оног времена када му је Господ рекао са крста: „Ево ти мајке“.

Еванђелист Лука је насликао неколико њених икона, неке заједно са Предвечним Младенцем, а неке без Њега. Када их је он донео и показао Пресветој Дјеви, она их је одобрила и рекла: „Благодат Сина мога нека буде са њима“, и поновила песму коју је била изречла у дому Јелисаветином: „Велича душа моја Господа и обрадова се дух мој Богу Спаситељу моме“.

Уосталом, Дјева Марија се за свог земаљског живота уклањала од славе која јој је, као Мајци Господа, припадала. Више је волела да проводи живот у тишини, припремајући се за одлазак у вечни живот. До последњег дана свог земаљског живота она се старала да се покаже достојном Царства свога Сина, и на самрти се молила да Он избави душу

њену од злобних духова који пресрећу људске душе на путу ка небу, покушавајући да их шчепају и одвуку са собом у ад. Господ је услишио молитву Своје Мајке, и у часу њене кончине Сам Он је сишао са неба са мноштвом анђела да прими душу њену.

Пошто се Мајка Божја молила и за то да се може опростити са Апостолима, Господ их је све окупио око њене самртничке постеље, осим Томе. Невидљивом силом они бежаху тог дана пренети у Јерусалим из свих крајева света у којима проповедаше, и присуствоваху њеном блаженом преласку у вечни живот.

Уз свечане погребне песме сахранише Апостоли њено пречисто тело. После три дана они отворише гроб да се још једном поклоне остацима Мајке Божје, заједно са апостолом Томом који је тада стигао у Јерусалим. Али не нашавши тела у гробу, у недоумици се вратише кући. Ту им се за време обеда, блистајући небеском светлошћу, јави у ваздуху сама Богородица и рече им да је Син њен прославио и тело њено и да она, васкрснута, стоји пред Његовим Престолом. И још им обећа да ће увек бити са њима.

Апостоли са великом радошћу поздравиху Богородицу и стадоше је поштовати, не само као Мајку њиховог вољеног Учитеља и Господа, већ и као своју небеску помоћницу, покровитељку Хришћана и заступницу целог рода људског пред Праведним Судијом. И свугде где се проповедало Еванђеље Христово, стаде се прослављати и Његова Пречиста Мати.

Преображење Господње

Наша света, саборна и апостолска Црква своју литургијску годину завршава празновањем Преображења Господњег на Тавору. Према сведочењу јеванђелиста Матеја, Марка и Луке, треће године своје проповеди на земљи, Господ Исус Христос је повео са собом апостоле Петра, Јакова и Јована на гору Тавор где се пред њима преобразио и тако делимично показао своју Божанску славу. Заједно са Господом, апостоли су видели пророке Мојсија и Илију. Том приликом их заклања облак, а глас из облака им заповеда „Ово је Син мој љубљени, који је по мојој вољи; Њега послушајте“ (Мт. 16, 5; Лк. 9, 35; Мк. 9,7). Чувши глас, апостоли су пали на земљу обузети страхом, због чега никоме нису ништа говорили о ономе шта се десило на гори.

След догађаја који су се десили, и начин на који је Господ показао своју славу пред својим ученицима, и нама данас, православним хришћанима у 21. веку, откривају спасоносну важност онога што је Бог урадио за нас, а уједно и нашу слабост да Га спознамо у Његовој Слави.

Као што Господ није позвао све ученике, већ само Петра, Јакова и Јована, тако и ми данас као православним имамо могућност и привилегију да будемо позвани и да Га спознамо кроз литургијско и евхаристиско јединство које је једини прави начин прослављања Господњих празника.

Појава Мојсија и Илије на гори Тавор заједно са Господом Исусом Христом у његовој Божанској светлости има више поука и значења: за Јевреје тог времена, а и за оне који данас покушавају на разне начине да унизе Божанску природу у Христу и да га сврстају у неки нижи ранг, овај догађај разбија заблуду да је Он један од старозаветних пророка као што су говорили, већ да је изнад пророка, да је Син Божији; такође њихова појава показује да Христос није било ко, већ да је тај о коме су пророци говорили и проповедали Месија, а нама данас откривају да Стари Завет представља најаву и испуњење у Новом Завету кроз Богочовека Исуса Христа; ова два угодника Божија су имала су за време свог земаљског живота благослов да им се Бог јави и да имају милост пред њим због својих дела и послужности према Њему, Мојсија прати цео Изабрани народ, а Илија по Божијем допуштењу затвара небо над Израјљем и чини многа друга чуда, све ово нама за наук какав однос треба да градимо у овоземљском животу са Сведржитељем.

Поставља се питање: Зашто је Господ повео баш тројицу апостола са собом? Одговор на ово питање нам може дати V књига Мојсијева која каже да ствар може остати на два или три сведока, а овим гестом поштовања Закона Исус Христос потврђује да није дошао да га укине већ да га на прави начин испуни. Тројица

апостола такође представљају три највеће хришћанске врлине: апостол Павле представља веру, јер је први исповедио Господа Исуса као Сина Божијег, наду у Васкрсење апостол Јаков јер је први пострадао за Христа од Јевреја, а апостол Јован љубав јер је са Господом остао до самог краја његових страдања. Пред Божанском светлошћу сва тројица бивају заслепљени и падају на земљу показујући нам колико је човек слаб да својим основним чулима сагледа Божанску природу, па чак ни они који су све време били уз Њега током овоземаљске проповеди. Такође, и током овог догађаја, као и током крштења на Јордану, добијамо потврду од Бога Оца кроз глас из облака, уз присуство двојице пророка који су Му глас чули током свог земаљског живота, да је Христос Његов љубљени Син кога и

ми данас треба да слушамо и пратимо као нашег Спаситеља.

У годишњем литургијском кругу, Преображење је последњи празник који је посвећен Христу. Он чини врхунац литургијске године јер на тај начин наглашава њен есхатолошки аспект који се односи на очекивање Другог Господњег доласка у Његовој Божанској слави.

У православним храмовима се на овај празник благосиља грожђе. Црква је изабрала баш овај празник да благосиља земаљске плодове јер је у нашем поднебљу, време врхунца лета. Ово такође има и свој богословски смисао јер нас подсећа да Бог својом сведлошћу и благодаћу прожима сву своју творевину и преображава свет светлошћу Будућег Царства које долази.

Свети Јустин Ђелијски

Успење Пресвете Богородице - други Васкрс

Ево, данас празнујемо први Празник, браћо и сестре, празнујемо други Ускрс. О првом Ускрсу васкрсао је Христос. А данас је други Ускрс, ускрс Пресвете Богомајке, Која је са телом узнесена на Небо.

Данас се Она упокојила, као што се људи упокојавају. Али, када су Је сви Апостоли испратили и сахранили, на погребу Пресвете Богомајке није био, по промислу Божијем, Свети Апостол Тома. Кад је после три дана дошао, он изјави жељу да хоће да целива гроб и свете мошти Богородице. Кад су

отишли на гроб и отворили га, они су видели да тела Пресвете Богомајке нема. Тело је Њено Господ узнео на Небо. То се показало истога дана, јер се Пресвета Богомајка предвече јавила свима Апостолима и објавила да је Она отишла Сину Своме, изнад свих Небеса.

Тако је, Прва после Господа Христа, Богомајка и Богородица, доживела ту највећу радост да се узнесе са телом и да васкрсне са телом, као што је Син Њен васкрсао. Тиме је Она показала оно што је Господ хтео Својим

Васкрсењем. То јест, да је Он на овој земљи васкрсао из мртвих, васкрсао тело Своје, да би показао да ћемо ми васкрснути на дан Страшнога Суда. Још један доказ тога јесте и данашњи велики Празник, када је тело Пресвете Богомајке узнесено изнад свих Небеса. То је пут наш, то је пут свакога човека.

Чули сте данас Свето Еванђеље Пресвете Богородице. Кад је Господ дошао у дом својих пријатеља, Лазара и његових сестара (Лк. 10,38-42), Господ је као и увек учио присутне Божанским истинама. Тада је млађа сестра Марија села код ногу Исусових и слушала беседу Његову. А Марта домаћица, старија сестра, трудила се да боље дочека Спаситеља, да боље припреми нешто за ручак. И Марта журећи ...(Неколико речи нејасно на траци. – Прим. Препис.) рече: „Господе, реци мојој сестри да ми помогне. Ето, ја сам у великом послу. А Он јој рече: Марта, Марта, бринеш за много, али је само јед-

но потребно. Само је једно потребно“ (Лк. 10, 38 – 42). То је – шта? Бити у вери Господа Исуса Христа и слушати заповести Његове и слушати поуке Његове. „Марија је добри део изабрала“, рече Спаситељ (Лк. 10,42), то што је једино Потребно човечијем бићу у свима световима. Да верује у Јединог Истинитог Бога и да живи по Његовим заповестима, то је Једино Потребно свакоме људском бићу. То нам показује данашње Свето Еванђеље Пресвете Богомајке.

Данас је велики и Свети Празник. Пун је силе Господње, пун је благодати Божије. Благодати која је потребна свакоме од нас да можемо вршити и испуњавати заповести Господње. А те заповести су сила за нас, оне су бесмртност за нас. То су Божанске силе које уносимо у себе, да и ми можемо овде на земљи почети живети Вечним Животом, Небеским Животом.

*1974. године
у манастиру Белије*

Старац Пајсије о Пресветој Богородици

Старац Пајсије је већ био ископао себи гроб поред своје келије, Панагуде, и његове мисли су увек биле управљене према оном дану када ће отићи из овог пролазног света. Захваљујући свом дубоком смиренуумљу, стално се осећао несрепним за ово последње путовање. Једно виђење га је, међутим, испунило радошћу.

Док се молио, видео је да се налази на месту које подсећа на аеродром,

одакле људи путују на небо. Тамо је било много људи и неки међу њима били су одређени да провере да ли путници имају пасоше и карте, како би могли путовати, а ако би нешто недостајало, путник би остајао позади. Када је дошао ред на старца Пајсија, схватио је да нема потребна документа. Изненада се појавила Пресвета Богородица, одевена у злато као краљица. Изгледала је управо онако као на икони Пресвете Богородице

Јерусалимске. Обратила се инспекторима и рекла:

– Он је мој слуга, пустите га да прође, јер ја имам сва потребна документа.

Затим је извадила документа из свог огртача и показала их, а онда их вратила. Тако је старац Пајсије могао да прође.

Старац нам је једном казивао:

– Богородица Марија много личи на онај лик изображен на икони Пресвете Богородице Јерусалимске. Она је иста таква. Видео сам је много пута и не знам ниједну другу икону која толико подсећа на њу.

Из књиге – „Сузе за Свети, савремени грчки старици“

Поука светог Порфирија Кавсокаливита

Када кажемо љубав, није ту реч о врлинама које ћемо стећи него о срцу које љуби Христа и ближње. Све усмеравајмо у том правцу. Гледајући мајку са детенцем у наручју, зар не видимо како га љуби и како је њена душа испуњена чежњом? Зар не видимо како јој блиста лице док у наручју држи свог анђелчића? Човек Божји

све то види. То на њега оставља утисак и он, духовно жедан, каже: камо среће да и ја осећам такву чежњу за Богом својим, за Христом својим, за Пресветом Богородицом, за светим угодницима Божјим! Јесте, тако треба да заволимо Христа Бога. Желиш, хоћеш и задобијаш благодаћу Божјом.

Поука св Силуана Атонског о Љубави и Вери

Једном је старац Силуан разговарао с неким архимандритом који је вршио мисионарску службу међу неправославним хришћанима. Овај је много ценио старца и за време боравка у Светој Гори посећивао га је неколико пута. Једном га је старац упитао како он проповеда? Још млад и неискусан, архимандрит је стао да гестикулира и узбуђено одговори:

– Ја им кажем: ваша је вера заблуда, код вас је све изопачено, лажно, и ако се не покајете, нема за вас спасења.

Саслушавши га, старац га упита:

– Реците, оче архимандрите, да ли они верују да је Господ Исус Христос

истинити Бог?

– Да, верују.

– А да ли поштују Мајку Божију?

– Поштују, али имају неправилно учење о Њој.

– Да ли поштују светитеље?

– Поштују их, но какви светитељи могу постојати за њих откако су отпали од Цркве?

– Врше ли богослужења у храмовима, читају ли реч Божију?

– Да, постоје код њих и цркве, и службе, али требало би да видите какве су то службе у поређењу са нашим. Каква хладноћа и бездушност.

– Значи, оче архимандрите, они

су убеђени да правилно поступају што верују у Исуса Христа, што поштују Мајку Божију и светитеље, што их призивају у својим молитвама. Међутим, ако им ви кажете да је њихова вера заблуда, они вас неће слушати... Међутим, ако народу будете говорили да је добро што верују у Бога, што поштују Богородицу и светитеље, што иду у цркву на богослужења и што се кући моле, што

читају реч Божију и остало, али да у нечему греше и да те грешке треба да исправе па ће све бити добро, онда ће се Господ радовати због њих, те ћемо се сви спасти милошћу Божијом...

Бог је Љубав. Зато и проповед треба да извире из љубави. Онда ће она бити на корист ономе који проповеда и ономе који слуша. А када осуђујемо, нећемо имати користи и људи неће слушати.

Свети Григорије Палама

Богородицу и Матер Светлости у песмама величајмо

Пошто човеку није својствено да говори о ономе што је изнад речи, љубав према Богомајци пре свега треба да буде освећена песмама. Која реч може описати Твоју боголепну лепоту, Богомајко Дјево? Јер, није могуће све Твоје изложити размишљањима и речима: пошто све то превазилази ум и реч. Ипак треба опевати ако човекољубиво дозвољаваш. Ако је таква вечни закон на Небу да кроз мање међу већима улазе у општење с онима који имају већу силу, наравно, неупоредиво највећи утицај има Мати Дјева кроз коју сви постају заједничари с Богом, који год да су постали заједничари; и Њу спознају као обитавалиште Несместивог сви који

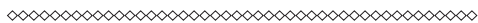
знају Бога и опеваће Је с Богом сви они који опевају Бога.

О, Дјево Божанска и сада Небеска! Како ћу рећи све о Теби? Како ћу Те прославити, Ризнице Славе? Твојом моћи све учини бољим, подај у страдањима нашим Твоју помоћ и лек, дајући душама и телима нашим изобилну благодат потребну свима. А ако не бисмо могли да је примимо, учини нас достојним примања и дај толико да бисмо спасавани и укрепљивани благодаћу Твојом прослављали Предвечног Логоса Који се од Тебе оваплотио, с Његовим Беспочетним Оцем и Животворним Духом сада и увек и у бесконачне векове.

Амин.

Богослужења у нашем храму:

- ❖ **Света Литургија:** Недељом и празницима у 9:00, суботом у 8.00;
- ❖ **Јутарња** у 8:00; **Вечерња и бденије** у 18:00;
- ❖ **Хорске пробе:** средом и петком у 18:00;
- ❖ **Библиотека:** суботом пола сата пре и после Бденија које почиње у 18 часова.
- ❖ **Света Тајна Исповести:** Свакога дана након богослужења

Веронаука за децу: недељом после Свете Литургије;

Веронаука за одрасле: Недељом у 18:30 после вечерње службе.

Календар за месец септембар

11 (29) +++ Усековање главе светог Јована крститеља	18 (5) Свети пророк Захарија и праведна Јелисавета
12 (30) Пренос моштију светог Александра Невског; Сабор српских светитеља	21 (8) +++ Рождество пресвете Богородице - мала Госпојина
14 (1) Преп. Симеон Столпник - Црквена Нова година	22 (9) Свети праведни Јоаким и Ана
16 (3) Свети свештмуч. Антим; свети Јоаникије, Први Патријарх српски	27 (14) +++ Воздвижење Часног Крста - Крстовдан
	30 (17) Свете мученице Вера; Нада и Љубав и мати им Софија

Братство храма:

старешина храма – јереј Владимир Левићанин
протојереј-ставрофор Миљко Корићанин; протојереј Богдан Васиљевић
протојереј Миленко Каран; јереј Желимир Продановић;
јереј Андрија Вукчевић; јереј Милош Велимир; ђакон Дарко Радовановић

» » Посетите и пратите нашу Фејсбук страницу @CrkvaStaraBezanija.

БЛАГОДАРНИК - август-септембар 2018; Излази са благословом старешине Храма св. Георгија Јереја Владимира Левићанина; Главни и одговорни уредник: ђакон Дарко Радовановић
адреса: Војвођанска 70, 11070 Бежанија; телефони: 011/ 616-10-93; 011/318-5861